ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2010

Vyhlásené: 04.02.2010 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

35

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 18. februára 2009 bola v Damasku podpísaná Zmluva medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Sýrskej arabskej republiky o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov. Národná rada Slovenskej republiky so zmluvou vyslovila súhlas uznesením č. 1528 z 24. júna 2009 a rozhodla o tom, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky zmluvu ratifikoval 31. júla 2009. Zmluva nadobudne platnosť 27. februára 2010 v súlade s článkom 27.

K oznámeniu č. 35
2010 Z. z.

Zmluva

medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Sýrskej arabskej republiky o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov

Vláda Slovenskej republiky a vláda Sýrskej arabskej republiky,

želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

(1) Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané v mene zmluvného štátu alebo jeho miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.

(2) Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov alebo z časti príjmov vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkovej čiastky miezd alebo platov vyplácaných podnikmi rovnako ako dane z prírastku majetku.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú:

a) v Sýrskej arabskej republike

1. daň z obchodných, priemyselných a neobchodných ziskov,
2. daň z platov a miezd,
3. daň z príjmu nerezidentov,
4. daň z príjmu z hnuteľného a nehnuteľného majetku a
5. prirážky ukladané ako percentá z uvedených daní vrátane prirážok ukladaných miestnymi orgánmi,

(ďalej len „sýrska daň“),

b) v Slovenskej republike

1. daň z príjmov fyzických osôb a
2. daň z príjmov právnických osôb,

(ďalej len „slovenská daň“).

(4) Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať odo dňa podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových právnych predpisoch.

Článok 3
Všeobecné definície

(1) Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a) pojmy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Slovenskú republiku alebo Sýrsku arabskú republiku,

b) pojem „Sýria“ označuje v súlade s medzinárodným právom územia Sýrskej arabskej republiky vrátane jej vnútrozemských vôd, teritoriálneho mora, ich podložie a vzdušný priestor nad nimi, na ktoré má Sýria suverénne práva, a morské oblasti, na ktoré má Sýria právo vykonávať suverénne práva na účely prieskumu, využívania a ochrany prírodných zdrojov,

c) pojem „Slovenská republika“ označuje Slovenskú republiku a použitý v zemepisnom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,

d) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a iné združenie osôb,

e) pojem „štátny príslušník“ označuje

   i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

   ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v niektorom zmluvnom štáte,

f) pojem „spoločnosť“ označuje právnickú osobu alebo osobu, s ktorou sa na daňové účely zaobchádza ako s právnickou osobou,

g) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

h) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je v jednom zmluvnom štáte okrem prípadov, ak loď alebo lietadlo sa prevádzkuje len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

i) pojem „príslušný orgán“ označuje

   i) v prípade Sýrie ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

   ii) v prípade Slovenskej republiky ministerstvo financií alebo jeho splnomocneného zástupcu.

(2) Ak ide o uplatňovanie tejto zmluvy zmluvným štátom, každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov tohto štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa platných daňových predpisov tohto štátu bude prevažovať nad významom, ktorý má tento pojem podľa iných právnych predpisov tohto štátu.

Článok 4
Rezident

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov tohto štátu podlieha zdaneniu v tomto štáte z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria, a tiež zahŕňa tento štát a každý jeho miestny orgán. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto štáte.

(2) Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej status takto:

a) táto osoba sa považuje za rezidenta len toho štátu, v ktorom má trvalé bydlisko; ak má trvalé bydlisko v oboch štátoch, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak nemá trvalé bydlisko v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

(3) Ak je podľa ustanovení odseku 1 osoba iná než fyzická osoba rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta toho zmluvného štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkareň

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé miesto na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

(2) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto ťažby prírodných zdrojov a

g) miesto predaja.

(3) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa tiež

a) stavenisko, stavebný, montážny alebo inštalačný projekt alebo dozorné činnosti s tým spojené, ale len vtedy, ak takéto stavenisko, projekt alebo činnosti trvajú dlhšie ako šesť mesiacov,

b) poskytovanie služieb vrátane konzultačných alebo manažérskych služieb podnikom zmluvného štátu prostredníctvom jeho zamestnancov alebo iného personálu najatého podnikom na taký účel, ale len ak činnosti takéhoto charakteru trvajú na území druhého zmluvného štátu počas obdobia alebo viacerých období presahujúcich v úhrne šesť mesiacov, v rámci akéhokoľvek dvanásťmesačného obdobia.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) použitie zariadenia iba na účely uskladnenia alebo vystavenia tovaru patriaceho podniku,

b) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku iba na účely uskladnenia alebo vystavenia,

c) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku iba na účely spracovania iným podnikom,

d) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

f) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely vykonávania akejkoľvek kombinácie činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.

(5) Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc uzavierať zmluvy v mene podniku, potom tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení uvedeného odseku, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie.

(6) Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo akéhokoľvek iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti. Ak sa však činnosti takých agentov vykonávajú výlučne alebo takmer výlučne v mene toho podniku, nebude sa považovať za nezávislého agenta v zmysle tohto odseku.

(7) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tom druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nevytvorí sama osebe z ktorejkoľvek takej spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tom druhom štáte.

(2) Na účely tejto zmluvy pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, v ktorom sa ten majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva vzťahujúce sa na pozemky podľa ustanovení občianskeho práva, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov. Lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa vzťahujú na príjmy z priameho užívania, z nájmu alebo z iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon nezávislých osobných služieb.

Článok 7
Zisky podniku

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takým spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tej stálej prevádzkarni.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tej stálej prevádzkarni sa s výnimkou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte pripočítavajú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

(3) Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane výdavkov na vedenie a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v tom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde.

(4) Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenia odseku 2 nevylučujú, aby ten zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, obvyklým rozdelením. Použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

(6) Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

(7) Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Medzinárodná doprava

(1) Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(2) Ak miesto skutočného vedenia podniku, ktorý sa zaoberá vodnou dopravou, je na palube lode, potom sa považuje za umiestnené v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský (registračný) prístav lode, alebo ak takýto domovský (registračný) prístav nie je, tak v tom zmluvnom štáte, ktorého je prevádzkovateľ lode rezidentom.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole alebo spoločnom podnikaní alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Prepojené podniky

(1) Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

a ak sú v týchto prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, na ktorých sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by, nebyť týchto podmienok, jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov toho podniku a následne zdanené.

(2) Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku toho zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom ten druhý štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.

(3) Ustanovenia odseku 2 sa neuplatnia v prípade podvodu, hrubej nedbalosti alebo vedomého zanedbania povinností.

Článok 10
Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Tieto dividendy však môžu byť takisto zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale ak skutočný vlastník dividend je rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto ustanovená nepresiahne 5 percent hrubej sumy dividend.
Príslušné orgány zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob uplatnenia týchto obmedzení.

Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sú dividendy vyplácané.

(3) Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, s právom podielu na zisku, ako aj príjmy z iných práv súvisiacich s právnickými osobami a iné príjmy, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho štátu, ktorého je vyplácajúca spoločnosť rezidentom.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé osobné služby zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a vlastníctvo, s ohľadom na ktoré sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

(5) Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom zmluvného štátu, poberá zisky alebo príjem z druhého zmluvného štátu, tento druhý štát nemôže uložiť daň na dividendy platené spoločnosťou, s výnimkou, ak tieto dividendy sú platené rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak vlastníctvo, s ohľadom na ktoré sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, ktorá sa nachádza v druhom štáte, ani zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmu majúcich zdroj v tomto druhom štáte.

Článok 11
Úroky

(1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho štátu, ale ak je skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného

štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 percent hrubej sumy úrokov.

Príslušné orgány zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob uplatnenia týchto obmedzení.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky sa oslobodia od dane v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, ak plynú a sú skutočne vlastnené vládou druhého zmluvného štátu vrátane jeho miestneho orgánu, centrálnou bankou alebo každou finančnou inštitúciou úplne vlastnenou týmto štátom.

(4) Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť, bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú právo účasti na ziskoch dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále ukladané za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku. Pojem „úroky“ nezahŕňa príjmové položky, ktoré sa podľa ustanovení článku 10 odseku 3 považujú za dividendy.

(5) Ustanovenia odseku 1 až 3 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo v tom druhom štáte vykonáva nezávislé osobné služby zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, za ktorú sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

(6) Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom toho zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca úroky, bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, za ktorý sú úroky platené, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto úroky majú zdroj v tom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň alebo stála základňa.

(7) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, za ktorú sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

(1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho štátu, ale ak je skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 12 percent hrubej sumy licenčných poplatkov.
Príslušné orgány zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob uplatnenia tohto obmedzenia.

(3) Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu,

umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a nahrávok pre rozhlasové alebo televízne vysielanie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti, alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva nezávislé osobné služby zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na tú stálu prevádzkareň alebo stálu základňu. V takom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

(5) Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky a tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň alebo stála základňa.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia licenčné poplatky, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tom prípade sa zdaní časť platieb presahujúca túto sumu podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Zisky zo scudzenia majetku

(1) Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislých osobných služieb, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne môžu sa zdaniť v tom druhom štáte.

(3) Zisky zo scudzenia majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku podniku a pozostáva z lodí alebo lietadiel prevádzkovaných týmto podnikom v medzinárodnej doprave, alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke tých lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(4) Zisky zo scudzenia majetku iného, ako sa uvádza v odsekoch 1 až 3, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14
Nezávislé osobné služby

(1) Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z kvalifikovaných služieb alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte. Tieto príjmy sa však môžu zdaniť v druhom zmluvnom štáte za týchto okolností:

a) ak má v druhom zmluvnom štáte pravidelne k dispozícii stálu základňu na výkon svojich činností; v tom prípade možno príjmy zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni, alebo

b) ak jeho pobyt v druhom zmluvnom štáte trvá počas obdobia alebo období, ktoré presahujú v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období začínajúcom sa alebo končiacom sa v príslušnom zdaňovacom období; v tom prípade možno príjmy zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte, ale iba v rozsahu, v akom plynú z činností vykonávaných v druhom zmluvnom štáte.

(2) Pri výpočte sa do období uvedených v odseku 1 písmene b) zahrnú nasledujúce dni:

a) všetky dni fyzickej prítomnosti vrátane dní príchodov a odchodov a

b) dni strávené mimo štátu činnosti ako víkendy, štátne sviatky, sviatky a služobné cesty priamo spojené s výkonom činnosti príjemcu v tom štáte, po ktorých činnosť na území toho štátu ďalej pokračuje.

(3) Pojem „kvalifikované služby“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vzdelávacie činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovníkov.

Článok 15
Príjmy zo závislej činnosti

(1) Okrem ustanovení článkov 16, 18 a 19 tejto zmluvy platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno také odmeny odtiaľ prijaté zdaniť v tom druhom štáte.

(2) Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdania iba v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak sú splnené všetky nasledujúce podmienky:

a) príjemca je zamestnaný v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období začínajúcom sa alebo končiacom sa v príslušnom zdaňovacom období, a

b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo vyplácajú sa v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v tom druhom štáte.

(3) Pri výpočte sa do období uvedených v odseku 2 písmene a) zahrnú nasledujúce dni:

a) všetky dni fyzickej prítomnosti vrátane dní príchodov a odchodov a

b) dni strávené mimo štátu činnosti ako víkendy, štátne sviatky, sviatky a služobné cesty priamo spojené so zamestnaním príjemcu v tom štáte, po ktorých činnosť na území toho štátu ďalej pokračuje.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej

doprave sa môžu zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(5) Pojem „zamestnávateľ“ uvedený v odseku 2 písmene b) označuje osobu, ktorá má právo na vykonanú prácu a ktorá má zodpovednosť a nesie riziko spojené s výkonom práce.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu alebo akéhokoľvek iného podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tom druhom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, možno bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, bez ohľadu na skutočnosť, či je rezidentom niektorého zmluvného štátu, možno tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

Článok 18
Dôchodky a anuity

S výhradou ustanovení článku 19 odseku 2 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané rezidentovi niektorého zmluvného štátu z dôvodu predchádzajúceho zamestnania podliehajú zdaneniu len v tomto štáte. Toto ustanovenie nemá vplyv na ustanovenia právnych predpisov tohto zmluvného štátu upravujúcich oslobodenie dôchodkov od dane.

Článok 19
Štátna služba

(1)

a) Platy, mzdy a iné podobné odmeny iné ako dôchodky, ktoré vypláca jeden zmluvný štát alebo jeho miestny orgán fyzickej osobe za služby poskytované tomu štátu alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Také platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak sú tieto služby poskytované v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom toho štátu,

   i) je štátnym príslušníkom toho štátu alebo

   ii) sa nestala rezidentom toho štátu iba z dôvodov poskytovania týchto služieb.

(2)

a) Akékoľvek dôchodky vyplácané buď priamo, alebo z prostriedkov, ktoré vytvoril niektorý zmluvný štát alebo jeho miestny orgán, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

b) Takéto dôchodky a podobné odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto štátu.

(3) Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a dôchodky za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho miestnym orgánom.

(4) Ustanovenia odseku 2 nemajú vplyv na ustanovenia právnych predpisov príslušného zmluvného štátu upravujúce oslobodenia dôchodkov od dane.

Článok 20
Študenti a žiaci učilíšť

Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba na účely štúdia alebo výcviku, dostáva na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku, sa nezdania v tomto zmluvnom štáte, ak také platby majú zdroj mimo toho zmluvného štátu.

Článok 21
Iné príjmy

(1) Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, sa zdaňujú len v tomto zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na príjmy, ak skutočný vlastník takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé osobné služby zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou, s výnimkou príjmov z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 odseku 2. V tom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

Článok 22
Spôsob vylúčenia dvojitého zdanenia

(1) Ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy, ktoré v súlade s touto zmluvou môžu byť zdanené v druhom zmluvnom štáte, skôr uvedený štát povolí znížiť daň z príjmov tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v druhom zmluvnom štáte. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane z príjmov vypočítanej pred jej znížením, ktorá pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak v súlade s ktorýmikoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy plynúce rezidentovi zmluvného štátu sú vyňaté zo zdanenia v tomto štáte, tento štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane z ostatných príjmov tohto rezidenta vziať do úvahy tieto vyňaté príjmy.

Článok 23
Zásada rovnakého zaobchádzania

(1) Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci toho druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 tejto zmluvy vzťahuje aj na štátnych príslušníkov zmluvných štátov, ktorý nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

(2) Zdaňovanie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo stálej základne, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom

zmluvnom štáte, v tom druhom štáte nemôže byť nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov alebo rezidentov toho druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti.

(3) Ustanovenia tohto článku sa nemôžu vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

(4) Okrem prípadov, keď sa uplatnia ustanovenia článku 9 odseku 1, článku 11 odseku 7 alebo článku 12 odseku 6, úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľných ziskov toho podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu.

(5) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda jeden rezident alebo viac rezidentov druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať podobné podniky skôr uvedeného štátu.

Článok 24
Dohodovacie konanie

(1) Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 23 odsek 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(2) Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, vynasnaží sa prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty vo vnútroštátnych právnych predpisoch zmluvných štátov.

(3) Príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o vylúčení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje táto zmluva.

(4) Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov tohto článku.

Článok 25
Výmena informácií

(1) Príslušné orgány zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane každého druhu a charakteru ukladané v mene zmluvných štátov alebo ich miestnych orgánov, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, sa budú udržiavať v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie prijaté podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s týmito daňami alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch týkajúcich sa daní uvedených v

prvej vete. Tieto osoby alebo orgány použijú takéto informácie len na tieto účely. Takéto informácie možno oznámiť pri súdnych konaniach alebo v právnych rozhodnutiach.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,

b) poskytnúť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,

c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo, alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých prezradenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 26

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré majú členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

Táto zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny budú vymenené čo najskôr. Táto zmluva nadobudne platnosť 60. deň po výmene ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú uplatňovať

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané počnúc 1. januárom alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

b) v prípade ostatných daní z príjmov na príjmy v každom daňovom roku počnúc 1. januárom alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

Článok 28

Ukončenie platnosti

Táto zmluva zostane v platnosti, pokým ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka začínajúceho sa po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tom prípade sa táto zmluva prestane vykonávať

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané počnúc 1. januárom alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi,

b) v prípade ostatných daní z príjmov na príjmy v každom daňovom roku počnúc 1. januárom alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Damasku 18. februára 2009 v dvoch vyhotoveniach, v slovenskom, arabskom a v anglickom jazyku, pričom všetky tri texty sú rovnako autentické. V prípade rozdielnosti výkladu slovenského a arabského textu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za vládu

Slovenskej republiky:

Ľubomír Jahnátek v. r.

Za vládu

Sýrskej arabskej republiky:

Muhammad Al-Hussein v. r.

PROTOKOL

Pri podpise zmluvy medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Sýrskej arabskej republiky o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov sa podpísaní dohodli, že ďalej uvedené ustanovenia tvoria neoddeliteľnú časť tejto zmluvy:

Ak by Sýria v akejkoľvek dohode uzatvorenej s ktoroukoľvek krajinou Európskej únie po dátume podpisu tejto zmluvy dohodla nižšiu sadzbu ako 12 percent hrubej sumy licenčných poplatkov, Sýria bude automaticky uplatňovať túto nižšiu sadzbu na licenčné poplatky platené rezidentom Slovenskej republiky. Uvedené sa bude uplatňovať od dátumu nadobudnutia platnosti zmluvy medzi Sýriou a príslušnou krajinou Európskej únie.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento protokol.

Dané v Damasku 18. februára 2009 v dvoch vyhotoveniach, v slovenskom, arabskom a v anglickom jazyku, pričom všetky tri texty sú rovnako autentické. V prípade rozdielnosti výkladu slovenského a arabského textu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za vládu

Slovenskej republiky:

Ľubomír Jahnátek v. r.

Za vládu

Sýrskej arabskej republiky:

Muhammad Al-Hussein v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.